Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Qui dum mentē nrām irracionabilia suadendo lacessiunt
contra nos bestialiter insurgunt. Sed cum cor sub diuina
lege permanet. etiam carnis incentiua detumescunt. ut e
si temptando sub murmurant nequaquam tamen usq; ad
effectū opum quasi ad apti morsus rabiē exurgunt.
Quis enim adhuc in hac corruptibili carne subsistens se plene
edomat. cū ille ad celestium celū raptus egregius predicator dicat.
uideo aliā legē in membris meis repugnantē legi mentis
meę. et captiuū me ducentē in lege peccati quē in mēbris
meis. Sed aliud ē has bestias in campo opis seuientes aspicere.
aliud intra cordis cauea frementes tenere. Redacte nāq; intra
claustra continentię. et si adhuc tēptando rugiunt. usq;
ad morsū tamen ut durim actionis illicite nō excedunt. Pacifi
cę namq; sunt tres bestię. quia motus carnis et si per desidia pal
pitant apta nostra contradictione opis nō impugnant. quis
p hoc ipsū quod pacifice dicunt. etiam id quod de maligni spi
ritib durim nō inconuenienter accipiē. Motus enim carnis
pacē nobis cū do faciunt. cū temptando contradicunt. Illa
iusti mens in eo quod ad supna dirigit. ex corruptibili cor
pore qui bello fatigat. Quę et si quando a desiderijs celestib;
hui mundi qualibet minima delectatione trahat. ipso
bello suę temptationis impellit. ut illuc toto corde dili
gat. quod contradictio nulla perturbat. Uni fit ut quietē intimā
ad memoriā reuocet. et carnis suę illecebras fugiens. ad illā
pleno amore suspirat. Considare enim ex temptatione quisq;
compellit. uni quo cecidit. qui postquam pacē di deseruit.
nram si contra se exurgere p semetipsū sentit. et tē uerī ui
det de secura di delectatione quod p didit. q ad se dilapsus

.D.M.